

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 476

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 357 din 30 mai 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	2–7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
46. — Ordonanță de urgență privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate	8–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.675. — Ordin al ministrului educației naționale privind aprobarea componentei grupului de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar și a componentei comisiei de validare a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar	13–14
3.693. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad	15
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
961. — Ordin pentru completarea Listei materialelor sanitare de care beneficiază bolnavii incluși în programele naționale de sănătate curative, finanțate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 268/2013	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 357**

din 30 mai 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, obiecție formulată de Președintele României, în temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 723 din 4 mai 2018, Președintele României a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.310 din 4 mai 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 650A/2018.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate**, autorul obiecției susține că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în forma ajunsă la promulgare, după deferirea ei de trei ori Curții Constituționale și reexaminarea de către Parlament pentru a fi pusă de acord cu deciziile de neconstituționalitate adoptate de jurisdicția constituțională, încă mai conține unele prevederi neconstituționale. Astfel, prin conținutul normativ, unele dintre prevederile legii menționate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) și alin. (5), art. 11, art. 16 alin. (1), art. 26, art. 61 alin. (1), art. 69, art. 124 alin. (3), art. 125 alin. (2), art. 133 alin. (1), art. 132 alin. (1), art. 134 alin. (2) și alin. (4), precum și pe cele ale art. 147 alin. (2) din Constituție. **Art. I pct. 1** din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece reproduce *ad litteram* art. 126 alin. (1) din Constituție, ceea ce reprezintă un paralelism legislativ. **Art. I pct. 3** din lege contravine art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât, pe de o parte, formularea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 este neclară și imprecisă, neputându-se deduce în ce măsură așezarea participanților la proces în sala de judecată influențează posibilitatea părților de a-și prezenta cauza sau probele și nici configurația potrivită care ar asigura respectarea principiului egalității de arme, și, pe de altă parte, textul de lege se referă la „așezarea judecătorului, procurorilor și avocaților”, neexistând nicio trimitere la așezarea părților. Reglementarea acordă drepturi suplimentare persoanelor asistate de avocați față de cele care nu beneficiază de această asistență, realizându-se un regim juridic diferențiat pentru părțile din proces, în lipsa unui criteriu obiectiv și rațional. Necorelarea **art. I pct. 4** din lege cu dispozițiile art. I pct. 5 din Legea de modificare și completare a Legii nr. 317/2004 generează o confuzie a aplicării normei. Astfel, sunt stabilite două reguli diferite cu privire la instanța competentă de a judeca contestația asupra unor hotărâri ale secțiilor Consiliului Superior

al Magistraturii, altele decât cele în materie disciplinară, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, în componența sa privind claritatea, precizia și predictibilitatea normei. **Art. I pct. 5** din lege este lipsit de previzibilitate, întrucât nu se corelează cu dispozițiile art. 406 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală și cu cele ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă. Această necorelare, sub aspectul posibilității prelungirii termenului de redactare a hotărârii judecătorești, este de natură să creeze incertitudine în aplicare, aspect ce contravine prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție. **Art. I pct. 11** din lege stabilește că atât propunerile privind judecătorii care fac parte din comisiile de concurs pentru promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și propunerile privind numirea, promovarea, transferul, suspendarea și încetarea din funcție a magistraților-asistenți se înaintează Secției pentru judecătoria CSM, și nu plenului acestuia. Or, prin lege organică nu se pot modifica rolul și atribuțiile stabilite de Constituție pentru CSM, ca organism colegial, respectiv pentru secțiile CSM, ca structuri cu atribuții în domeniul răspunderii disciplinare. Cel mult, se pot stabili doar pentru CSM, ca organism colegial, alte atribuții pentru realizarea rolului de garant al independenței justiției. Rearanjarea rolurilor și atribuțiilor între plenum CSM și secțiile CSM conduce la afectarea rolului constituțional al CSM și la depășirea atribuțiilor constituționale specifice secțiilor, contrar art. 125 alin. (2), art. 133 alin. (1), art. 134 alin. (2) și (4) din Constituție. **Art. I pct. 13** din lege încalcă art. 1 alin. (3) și (5) și art. 26 din Constituție. Completarea vizează că „*Raportul întocmit cu ocazia verificărilor va fi făcut public, prin afișare pe site-ul oficial al Înaltei Curți de Casație și Justiție.*” Or, publicarea în mod automat a informațiilor din respectivele procese-verbale califică, de fapt, respectivele informații (constatățile, măsurile și autoritățile sau instituțiile sesizate) drept informații de interes public. Cu toate acestea, informațiile respective vizează proceduri judiciare aflate în curs sau finalizate. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 45/2018, conferirea regimului de informații de interes public procedurilor judiciare, „fragilizează regimul de protecție acordat atât informațiilor/datelor clasificate/private, cât și unor categorii de persoane, drept care încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 26 alin. (1) referitor la obligația autorităților publice de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată”. În plus, contradicția dintre această prevedere și cea a art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public generează o confuzie în aplicarea dispozițiilor, contrar exigentelor art. 1 alin. (5) din Constituție.

4. În continuare, se susține că dispozițiile **art. I pct. 21** din lege încalcă art. 133 alin. (1) și art. 134 alin. (2) și (4) din Constituție, întrucât înființarea de secții ale curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora sunt măsuri care vizează componenta instituțională a independenței justiției, așa cum aceasta a fost dezvoltată în jurisprudența Curții Constituționale.

Transferul acestei atribuții de la plenul CSM la secția pentru judecători a CSM încalcă chiar rolul dat de legiuitorul constituant Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv secțiilor CSM. **Art. 1 pct. 25 și 26** din lege contravine art. 1 alin. (5) și art. 133 alin. (1) și art. 134 alin. (2) și (4) din Constituție. Cele două intervenții legislative instituie posibilitatea secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii de a convoca adunările generale ale instanței, respectiv posibilitatea secțiilor CSM de a solicita puncte de vedere adunărilor generale ale judecătorilor. Conform argumentelor de mai sus, atribuirea unor alte atribuții secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii suplimentar față de cele strict prevăzute de art. 134 alin. (2) din Constituție încalcă rolul CSM prevăzut de art. 133 alin. (1) și atribuțiile acestuia. În plus, în forma adoptată de legiuitor, se creează o dublare de competență, care afectează claritatea normei, făcând dificilă aplicarea dispozițiilor legale, contrar principiului legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție. **Art. 1 pct. 28** din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât face trimitere la art. 23 alin. (11) din Legea nr. 303/2004, un alineat care nu se regăsește în forma aflată în vigoare la acest moment, ci numai în proiectul legii de modificare a Legii nr. 303/2004. Dat fiind faptul că în urma unei decizii de admitere a obiecției de neconstituționalitate în privința legii de modificare a Legii nr. 303/2004, legea se va întoarce în Parlamentul României pentru reluarea procedurii de punere în acord, în timp ce Legea nr. 304/2004 se află într-un alt stadiu procedural, trimiterea la o dispoziție al cărei orizont de intrare în vigoare este unul incert încalcă în mod evident principiul legalității consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție. Chiar dacă procedura de modificare a celor două legi a fost declanșată simultan, numai publicarea lor în aceeași zi și intrarea lor în vigoare concomitent ar putea fi varianta în care principiul legalității este respectat. În virtutea rolului său constituțional de garant al supremației Constituției, un astfel de viciu de neconstituționalitate nu poate fi constatat decât de Curtea Constituțională. **Art. 1 pct. 35** din lege este în contradicție cu art. 11 alin. (1), art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din Constituție, deoarece transferă competența de soluționare a contestațiilor referitoare la intervenția procurorilor ierarhici superiori în activitatea procurorilor de caz de la plenul Consiliului Superior al Magistraturii la Secția pentru procurori a acestuia. În plus, se introduce posibilitatea infirmării soluțiilor date de către procurorul ierarhic superior nu doar pentru nelegalitate, ci și pentru netemeinicie. Așadar, se diminuează o garanție pentru funcționarea independentă a Direcției Naționale Anticorupție, fiind încălcat art. 11 alin. (1) din Constituție prin care statul român se obligă să își îndeplinească cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte, respectiv Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004. Pe de altă parte, introducerea unui nou caz de infirmare a soluției procurorului, pentru netemeinicie, presupune o apreciere asupra unor aspecte de oportunitate din partea procurorului ierarhic superior, evaluare contrară normelor constituționale. Așa cum a reținut Curtea Constituțională, principiul unității de acțiune și subordonarea ierarhică reprezintă o garanție a respectării celorlalte două principii care guvernează activitatea procurorilor, cel al legalității și al imparțialității. Prin urmare, pentru consolidarea independenței funcționale a procurorilor, autorul obiecției consideră că principiul subordonării ierarhice nu poate fi dezvoltat în contra spiritului legii și a intenției legiuitorului constituant, prin stabilirea posibilității infirmării soluțiilor pentru motive de netemeinicie, fără a aduce atingere art. 132 alin. (1) și art. 131 alin. (1) referitor la statutul procurorilor și la rolul

Ministerului Public. **Art. 1 pct. 38** din lege încalcă art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din Constituție, întrucât, pe de o parte, transferă competența C.S.M. de a solicita ministrului justiției exercitarea controlului asupra procurorilor, de la plenul acestuia la Secția pentru procurori, și, pe de altă parte, nu detaliază ce fel de dispoziții poate da ori ce măsuri poate lua, în concret, ministrul justiției cu privire la procurori, astfel că, în lipsa unei reglementări precise a limitelor puterii conferite ministrului justiției, norma în cauză conferă o marjă largă de apreciere a sferei actelor pe care acesta le poate dispune în exercițiul autorității sale, contrar rolului constituțional al Ministerului Public. **Art. 1 pct. 40 și pct. 43** din lege contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece sintagma „conduita morală ireproșabilă” este neclară și implică o apreciere subiectivă, lipsind criteriile obiective de selecție. De asemenea, lipsa unei sancțiuni disciplinare nu este circumstanțiată în timp, astfel cum legiuitorul a înțeles să procedeze în cazul selecției procurorilor ce vor face parte din Secția pentru Investigarea Infraacțiunilor din Justiție, în acest mod norma fiind lipsită de previzibilitate.

5. De asemenea, **art. 1 pct. 45** din lege încalcă art. 124 alin. (3) și art. 131 alin. (1) din Constituție. Dată fiind competența Secției pentru Investigarea Infraacțiunilor din Justiție, pentru atingerea acestor obiective de ordine publică și respectarea rolului Ministerului Public, este necesar ca legiuitorul să creeze condițiile optime pentru ca structurile de parchet din cadrul Ministerului Public să fie funcționale și să poată îndeplini această misiune. În situația de față, limitarea numărului de procurori la 15, prin lege, contravine chiar rolului Ministerului Public, legiuitorul creând o structură deosebit de suplă prin raportare la competențele atribuite și prin raportare la importanța cauzelor pe care le instrumentează. Limitarea, prin lege, a numărului de posturi la 15 procurori fragilizează chiar de la început buna funcționare și chiar independența funcțională a Secției pentru Investigarea Infraacțiunilor din Justiție. Având în vedere numărul de ordinul miilor de sesizări împotriva magistraților, în care organele de cercetare penală trebuie să efectueze minime cercetări, și faptul că în prezent aceste sesizări sunt cercetate de către un număr de peste 150 de procurori din cadrul a 19 unități de parchet, este evident că va fi afectată calitatea activității de urmărire penală a procurorilor din cadrul acestei secții și rolul Ministerului Public. Disponibilitatea structurii unice în municipiul București presupune obligarea magistraților cercetați la un efort mult mai mare față de alte categorii de persoane: deplasarea pe distanțe mari la audieri în timpul programului de lucru, în altă localitate, suportarea de cheltuieli excesive, aspecte de natură să afecteze chiar buna organizare a apărării de către respectivul magistrat. Mai mult, modalitatea de numire procurorilor acestei secții, pentru care proba interviului are o pondere de 60%, nu prezintă suficiente garanții ale unui proces de selecție derulat într-un mod imparțial și este de natură să se reflecte și în derularea activității secției. Prin urmare, este afectat principiul independenței justiției, creându-se premisele ca magistrații să poată fi anchetați de o structură fragilă, cu un deficit major de resurse care să îi asigure buna funcționare și care să garanteze o activitate de urmărire penală calitativă și imparțială, contrar art. 124 alin. (3) din Constituție. Intervenția legislativă de la **art. 1 pct. 52** din lege, în sensul eliminării art. 113² ce prevedea că „Sancțiunile aplicate asistenților judiciari și eliberarea din funcție a acestora se comunică Consiliului Economic și Social de ministrul justiției”, nu a fost declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională, și, în consecință, Parlamentul nu avea deschisă calea reexaminării cu privire la aceste dispoziții. Prin urmare, ca efect al depășirii de către Parlament a limitelor de reexaminare norma criticată încalcă dispozițiile art. 147 alin. (2) din

Constituție. **Art. I pct. 59** din lege încalcă art. 1 alin. (5) și art. 133 alin. (1) din Constituție. Atât timp cât Consiliul Superior al Magistraturii, prin plenul său, are competența legală ca în realizarea rolului său de garant al independenței justiției să avizeze actele normative care vizează domeniul său de competență, reglementarea acestei competențe pentru Secția pentru judecători în cazul Hotărârii de Guvern care stabilește numărul maxim de posturi pentru Înalta Curte de Casație și Justiție nu numai că dublează această competență, dar încalcă și rolul Consiliului Superior al Magistraturii prevăzut de art. 133 alin. (1) din Constituție. Totodată, sunt nesocotite și normele de tehnică legislativă și, implicit, dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii.

6. În fine, autorul sesizării susține că **art. II** din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară încalcă art. 61 alin. (1) și art. 69 din Constituție, întrucât norma dispune imperativ cu privire la conținutul normativ al unei viitoare reglementări. Or, în ceea ce privește legiferarea, Parlamentul dispune de o deplină competență, care nu poate fi îngrădită nici măcar printr-un act normativ propriu. În măsura în care intervențiile legislative necesare punerii de acord a altor acte normative cu legea criticată nu au fost realizate chiar în conținutul acesteia, Parlamentul nu poate să stabilească imperativ cu privire la conținutul unei legi viitoare fără ca în acest mod să aducă atingere art. 61 și art. 69 din Constituție.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctul lor de vedere.

8. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis, cu Adresa nr. 2/4.851/18 mai 2018, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.800 din 18 mai 2018, punctul său de vedere cu privire la sesizarea ce face obiectul Dosarului Curții nr. 650A/2018. Arată că dezbaterile și adoptarea legii supuse controlului de constituționalitate s-au realizat în procedură de urgență, ca urmare a reexaminării în vederea punerii în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 23 ianuarie 2018. Legea a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului la data de 28 martie 2018, termenul legal de două zile împlinindu-se pe data de 29 martie 2018, și a fost trimisă spre promulgare la data de 30 martie 2018, prezenta sesizare de neconstituționalitate fiind înregistrată pe data de 4 mai 2018. Chiar dacă sesizarea nu a fost depusă în interiorul termenului de protecție, iar aceasta, aparent, ar respecta condiția de admisibilitate referitoare la obiectul controlului de constituționalitate, legea nefiind încă promulgată, prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, Curtea a reținut, ca referință privind admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate, condiția ca sesizarea să fie realizată în interiorul termenului de 20 de zile, prevăzut la art. 77 alin. (1), respectiv al celui de 10 zile stabilit de art. 77 alin. (3) din Constituție, după caz.

9. În cauza dedusă judecării, Președintele Camerei Deputaților arată că sesizarea Curții s-a realizat la data de 4 mai 2018, deci la 34 de zile de la trimiterea legii Președintelui României în vederea promulgării. Este adevărat că sesizarea s-a realizat anterior promulgării legii, însă împrejurarea se datorează faptului că termenul de promulgare a fost întrerupt ca urmare a sesizării de neconstituționalitate, formulate la data de 30 martie 2018 de un alt subiect de drept îndrituit de lege, distinct de autorul prezentei sesizări, respectiv un număr de 89 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România.

10. Prin urmare, având în vedere că prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională după împlinirea termenului de 10 zile prevăzut la art. 77 alin. (3) din Constituție, în care, dacă legea nu ar fi fost contestată în prealabil, Președintele României ar fi trebuit să o promulge, Președintele Camerei Deputaților apreciază că prezenta sesizare nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru a fi analizată din perspectiva incidenței și temeiniciei argumentelor invocate în fond. Așadar, susține că obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă și, pe cale de consecință, propune respingerea sa.

11. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la obiecțiile de neconstituționalitate.

12. La dosarul cauzei a fost depusă o cerere din partea autorului sesizării, Președintele României, care arată că la data de 3 mai 2018 a solicitat Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei — Comisia de la Veneția — emiterea unei opinii cu privire la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Răspunzând acestei solicitări, Comisia de la Veneția a comunicat calendarul acțiunilor ce urmează a fi întreprinse, estimând că la finalul lunii iunie/începutul lunii iulie 2018 va fi în măsură să emită o opinie preliminară cu privire la cele trei legi menționate. Față de aceste împrejurări, autorul sesizării de neconstituționalitate solicită Curții ca „dezbaterile asupra obiecțiilor de neconstituționalitate formulate cu privire la aceste legi să fie astfel stabilite încât opinia Comisiei de la Veneția să poată fi valorificată”.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

13. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstituționalitate dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. I pct. 1, 3, 4, 5, 11, 13, 21, 25, 26, 28, 35, 38, 40, 43, 45, 52 și 59, și ale art. II din lege, în special.

14. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și alin. (5), art. 11, art. 16 alin. (1), art. 26, art. 61 alin. (1), art. 69, art. 124 alin. (3), art. 125 alin. (2), art. 133 alin. (1), art. 132 alin. (1), art. 134 alin. (2) și alin. (4), precum și pe cele ale art. 147 alin. (2).

15. Cu privire la cererea formulată de autorul obiecției de neconstituționalitate privind stabilirea unui termen de soluționare a criticilor formulate ulterior transmiterii de către Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția), a opiniei cu privire la „Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii”, opinie solicitată de Președintele României la data de 3 mai 2018, cu o zi înaintea sesizării Curții Constituționale cu prezenta cauză, plenul Curții, reiterând cele statuate prin Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, paragrafele 54—55, reține că punctul de vedere solicitat forului internațional vizează competența

principală a Comisiei de la Veneția, aceea de a oferi statelor membre solicitante consiliere legală, sub forma *opiniilor legale/avizelor* exprimate cu privire la proiecte de acte normative sau legislație aflată în vigoare, care este supusă revizuirii, situații în care sesizarea Comisiei se realizează de statul membru (parlamentul național, guvernul sau șeful statului), în temeiul art. 3 pct. 2 din Statutul Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept, adoptat de Comitetul de Miniștri la 21 februarie 2002, la cea de-a 78-a Reuniune a miniștrilor adjuncți.

16. Având în vedere însă stadiul procedurii legislative constituționale în care se află Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, respectiv faptul că procedura parlamentară de adoptare a actului normativ s-a finalizat, Parlamentul adoptând o lege, care este supusă controlului de constituționalitate, Curtea constată că, din perspectiva atribuțiilor sale și a controlului pe care aceasta îl realizează exclusiv prin raportare la normele constituționale, opinia transmisă de Comisia de la Veneția nu poate fi valorificată în cadrul examenului de constituționalitate. Recomandările formulate de forul internațional ar fi putut fi utile legiuitorului, în procedura parlamentară de elaborare sau modificare a cadrului legislativ, Curtea Constituțională fiind abilitată la efectuarea unui control de conformitate a actului normativ adoptat de Parlament cu Legea fundamentală, și nicidecum la verificarea oportunității unei soluții legislative sau alteia, aspecte care intră în marja de apreciere a legiuitorului, în cadrul politicii sale în materia legilor justiției.

17. Pentru argumentele expuse, cu majoritate de voturi, Curtea respinge cererea formulată de Președintele României și urmează a soluționa prezenta obiecție de neconstituționalitate la termenul fixat pentru deliberările asupra cauzei.

18. În vederea soluționării prezentei sesizări, Curtea procedează, mai întâi, la **verificarea admisibilității acesteia**.

19. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării trebuie realizată prin raportare la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.*” Astfel, se constată că actul supus controlului de constituționalitate este o lege adoptată de Parlamentul României, sesizarea fiind formulată de Președintele României, subiect de drept care întrunește, potrivit dispozițiilor legale, calitatea de titular al sesizării Curții Constituționale cu obiecții de neconstituționalitate.

20. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării trebuie realizată și prin raportare la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile.*”

21. Cu privire la legea supusă controlului de constituționalitate, Curtea reține că propunerea de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost inițiată de un număr de 10 deputați și senatori și înaintată Camerei Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, la data de 31 octombrie 2017. La solicitarea inițiatorilor, Biroul permanent al Camerei Deputaților a aprobat dezbaterile inițiativei legislative în procedură de urgență. După primirea raportului favorabil al Comisiei speciale comune a

Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, în data de 13 decembrie 2017, propunerea legislativă a fost adoptată, cu amendamente, de Camera Deputaților și înaintată spre Camera decizională. Comisia specială comună a întocmit un nou raport asupra propunerii legislative, iar, **la data de 20 decembrie 2017, în temeiul art. 75 și art. 76 alin. (1) din Constituție, Senatul României a adoptat legea, cu amendamente.**

22. Prin urmare, întrucât legea a fost adoptată în procedură de urgență, în speță este aplicabil art. 15 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 47/1992 referitor la termenul de două zile. Legea a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului la data de 21 decembrie 2017 și trimisă spre promulgare la data de 23 decembrie 2017. *La data de 22 decembrie 2017, deci în interiorul termenului prevăzut de lege, două subiecte de drept îndrituite de lege, distincte de autorul sesizării din prezenta cauză, respectiv un număr de 29 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, au formulat obiecții de neconstituționalitate* cu privire la dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, care au constituit obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.962A/2017 și nr. 2.965A/2017. Prin adresele nr. 12.641 din 22 decembrie 2017, respectiv nr. 12.661 din 27 decembrie 2017, Curtea a adus la cunoștința Președintelui României înregistrarea pe rolul instanței constituționale a sesizărilor formulate, astfel că, începând cu data de 22 decembrie 2017, în sarcina Președintelui României s-a născut interdicția de a promulga legea, iar *din data de 23 decembrie 2017, dată la care legea a fost trimisă Președintelui spre promulgare, în temeiul art. 77 alin. (1) din Constituție, s-a născut dreptul constituțional al acestuia de a sesiza Curtea Constituțională, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi, drept care nu a fost exercitat cu acel prilej.*

23. Obiecțiile de neconstituționalitate formulate au fost soluționate prin Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018. Prin soluția pronunțată de Curte au fost admise criticile și s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 2, 4, 29 și 61 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 și au fost respinse, ca neîntemeiate, celelalte critici formulate. Ca urmare a deciziei Curții Constituționale, în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 a fost trimisă la Parlament în vederea reexaminării dispozițiilor declarate neconstituționale și punerii lor de acord cu decizia instanței constituționale.

24. La data de 19 februarie 2018, Biroul permanent al Camerei Deputaților a trimis legea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, constituită în temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017, care la data de 20 martie 2018 prezintă raportul întocmit ca urmare a reexaminării legii, și, în aceeași dată, plenul Camerei Deputaților dezbate și adoptă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 și o înaintază Senatului, în calitate de Cameră decizională. **La data de 26 martie 2018, Comisia specială comună întocmește un nou raport, pe care îl prezintă plenului Senatului, care, în aceeași zi, dezbate și adoptă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004.**

25. Ulterior, în data de 28 martie 2018, legea este depusă la secretarii generali ai celor două Camere, în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității actului normativ. În termenul legal de 2 zile, *în data de 29 martie 2018, un număr de 89 de deputați, aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România formulează o nouă sesizare de neconstituționalitate*, iar în data de 30 martie 2018 legea este trimisă spre promulgare Președintelui României. Sesizarea de neconstituționalitate a constituit obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 459A/2018, iar prin Adresa nr. 2.442 din 29 martie 2018, Curtea a adus la cunoștința Președintelui României înregistrarea pe rolul instanței constituționale a obiecției formulate, astfel că, începând cu data de 29 martie 2018, în sarcina Președintelui României s-a născut interdicția de a promulga legea, iar *din data de 30 martie 2018, dată la care legea a fost trimisă Președintelui spre promulgare, în temeiul art. 77 alin. (3) din Constituție, s-a născut dreptul constituțional al acestuia de a sesiza Curtea Constituțională, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi, drept care nu a fost exercitat nici cu acest prilej.*

26. Obiecția de neconstituționalitate formulată a fost soluționată prin Decizia Curții Constituționale nr. 250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2018. Prin soluția pronunțată de Curte au fost respinse criticile și s-a constatat constituționalitatea dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004. În temeiul art. 77 alin. (3) din Constituție, prin Adresa nr. 3.156 din 26 aprilie 2018, Curtea Constituțională a transmis Președintelui României decizia menționată, de la data primirii acesteia începând să curgă termenul de promulgare de 10 zile. În interiorul acestui termen, la data de 4 mai 2018, Președintele României sesizează Curtea Constituțională cu obiecția de neconstituționalitate care face obiectul prezentului dosar.

27. **În acest context factual, Curtea va analiza problema admisibilității prezentei sesizării.** Astfel, pornind de la jurisprudența sa constantă, potrivit căreia termenele instituite de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 au un caracter de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale, neexistând nicio sancțiune dacă aceștia sesizează instanța constituțională după expirarea acestora, cu condiția ca legea să nu fi fost promulgată în prealabil de Președintele României, în termenele constituționale de 20 de zile, respectiv 10 zile, după caz, Curtea apreciază că, în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, admisibilitatea sesizării nu poate fi raportată decât la termenele stabilite de lege și de Constituție, iar nu la lipsa decretului de promulgare. Cu alte cuvinte, ***după expirarea termenului de 5 zile sau 2 zile, după caz, și a termenului de 20 de zile sau de 10 zile, după caz, în care legea ar fi fost promulgată în lipsa cauzei de întrerupere a procedurii de promulgare*** (sesizarea anterioară a instanței constituționale), ***titularii dreptului de a sesiza instanța constituțională pierd acest drept, cu consecința că obiecțiile de neconstituționalitate formulate peste aceste termene vor fi respinse ca inadmisibile.*** Un nou drept de a sesiza Curtea se naște după reexaminarea legii în Parlament, în cazul în care în urma efectuării controlului s-a constatat neconstituționalitatea legii criticate. Într-o atare ipoteză devin incidente dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, coroborate, de această dată, cu dispozițiile art. 77 alin. (3) din Constituție, care prevăd termenul de promulgare de 10 zile, aplicabil în ipoteza legii adoptate de Parlament, după reexaminare.

28. **Potrivit jurisprudenței recente și constante a Curții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, Decizia nr. 299 din 3 mai 2018 sau Decizia nr. 334 din**

10 mai 2018), „o interpretare contrară, bazată pe ideea că nu există un termen-limită pentru sesizarea instanței de contencios constituțional, ar conduce la concluzia că formularea unei sesizări de neconstituționalitate, ce determină întreruperea termenului de promulgare, creează o situație în care subiectele de drept prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție pot sesiza *sine die* instanța constituțională, lipsind de efecte juridice dispozițiile legale și constituționale referitoare la termenele de exercitare a drepturilor procesuale în fața acesteia. S-ar putea ajunge la situația în care titularii dreptului de sesizare ar formula alternativ și succesiv, pe motive identice sau diferite, un număr nelimitat de obiecții de neconstituționalitate cu privire la o anumită lege, împrejurare care ar prelungi nepermis procedura legislativă, blocând indirect finalizarea acestei proceduri și deci intrarea în vigoare a actului adoptat de Parlament. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, instituirea prin lege a unor termene nu are ca scop decât disciplinarea raporturilor juridice născute între părți și preîntâmpinarea unei conduite abuzive, șicanatorii, a titularilor dreptului pentru care se instituie obligația respectării acestor termene. Prin urmare, *odată reglementate termenele procedurale și substanțiale care vizează raporturile constituționale dintre autoritățile publice, termene care au ca finalitate stabilirea unei rigori în derularea procedurii legislative, respectarea acestora se impune cu forță egală tuturor subiectelor de drept aflate în ipoteza art. 146 lit. a) din Constituție*, care sunt obligate deopotrivă să se încadreze în prescripția legală dacă apreciază că sunt temeiuri pentru sesizarea Curții Constituționale”.

29. Mai mult, Curtea a constatat că, „pentru a avea caracter legitim, exercitarea drepturilor legale și constituționale trebuie să se realizeze, în acord cu prevederile art. 57 din Constituție, *cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.* Cu alte cuvinte, numai exercitarea dreptului cu bună-credință, în interiorul termenelor instituite de legiuitorul constituant sau ordinar, are caracter legitim și se bucură de protecția oferită de lege și Constituție”.

30. În concluzie, prin **Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, paragraful 70**, Curtea a statuat că o sesizare a Curții Constituționale (i) va fi întotdeauna admisibilă dacă se realizează în interiorul termenelor legale de 5 zile, respectiv două zile, prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, (ii) va fi admisibilă după depășirea termenului legal prevăzut de Legea nr. 47/1992, în interiorul termenelor de promulgare de 20 de zile, respectiv 10 zile, prevăzute de art. 77 alin. (1) și alin. (3) din Constituție, însă condiționat de nepromulgarea legii, (iii) va fi admisibilă în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, ca urmare a formulării în prealabil a unei alte sesizări de neconstituționalitate, doar dacă s-a realizat în interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, respectiv de 10 zile, pe care titularul sesizării l-ar fi avut la dispoziție ipotetic, dacă nu ar fi intervenit cazul de întrerupere a procedurii promulgării. Dimpotrivă, dacă nu sunt întrunite condițiile cu privire la termenele stabilite de lege și de Constituție, sesizarea Curții va fi respinsă ca inadmisibilă.

31. În cauza dedusă judecării, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost supusă controlului de constituționalitate în două rânduri: ***primul control a fost declanșat ca urmare a adoptării legii în Parlament***, în termenele legale și constituționale menționate mai sus, și a fost soluționat printr-o ***decizie de admitere parțială a criticilor de neconstituționalitate*** care a determinat ***deschiderea procedurii de reexaminare a legii***. În temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, în vederea punerii în acord a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; după parcurgerea acestei proceduri, ***Parlamentul a adoptat o nouă***

lege, cu un conținut diferit, care a fost supusă unui nou control de constituționalitate, Curtea fiind sesizată pentru a se pronunța cu privire la măsura în care Parlamentul s-a conformat celor statuate prin decizia de admitere anterioară. În urma verificării, Curtea a respins ca neîntemeiată obiecția de neconstituționalitate, constatând că Parlamentul a respectat obligația constituțională înscrisă în art. 147 alin. (2) de a pune în acord prevederile legii cu observațiile Curții Constituționale. Potrivit procedurii constituționale, această lege a fost trimisă la promulgare Președintelui României.

32. Analizând procedura parcursă de lege până în acest moment, sub aspectul termenelor de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, Curtea reține că acestea au început să curgă începând cu data la care legea a fost depusă la secretarii generali ai Camerelor Parlamentului în vederea exercitării acestui drept (**21 decembrie 2017** — forma inițială a legii, respectiv **28 martie 2018** — forma rezultată în urma reexaminării) și s-au împlinit la data la care ar fi expirat termenul de promulgare de 20 de zile sau de 10 zile, după caz, prevăzut de art. 77 alin. (1), respectiv de alin. (3) din Constituție, care a fost întrerupt ca urmare a formulării în prealabil a sesizărilor de neconstituționalitate. Cu alte cuvinte, **termenul de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale începe întotdeauna să curgă imediat după finalizarea procedurii de adoptare a legii în Parlament și este același pentru toate subiectele de drept care, potrivit Constituției, au îndrituirea de a investi Curtea cu efectuarea controlului de constituționalitate.**

33. Având în vedere că, în cauza de față, **sesizarea a fost înregistrată pe rolul Curții Constituționale în data de 4 mai 2018, deci după împlinirea termenului de 10 zile, care a început să curgă din 30 martie 2018**, dată la care legea a fost trimisă Președintelui spre promulgare, în temeiul art. 77 alin. (3) din Constituție, **Curtea constată că prezenta sesizare nu întrunește condițiile prevăzute de lege și Constituție pentru a putea fi analizată pe fond, astfel că sesizarea urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 77 alin. (3) din Constituție. Împrejurarea că, în speță, ca urmare a transmiterii**

către Președinte a deciziei Curții Constituționale prin care s-a respins obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, a început să curgă un nou termen de 10 zile de promulgare a legii nu echivalează cu o repunere a subiectelor de drept prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție, deci nici a Președintelui României, în termenul de sesizare a Curții Constituționale, care, așa cum s-a arătat în prealabil, începe să curgă de la data finalizării procedurii parlamentare, iar nu de la data dezinvestirii Curții Constituționale. Așadar, în etapa în care se află Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Curtea nu mai poate efectua un nou control asupra modului în care Parlamentul și-a îndeplinit obligația constituțională de a pune în acord legea cu decizia de admitere pronunțată de Curte.

34. Mai mult, având în vedere că o parte din criticile formulate în prezenta cauză **vizează conținutul normativ al unor dispoziții ale legii în forma adoptată inițial de Parlament, care nu au fost supuse procedurii de reexaminare**, pentru care termenul de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale a început să curgă din data de **21 decembrie 2017**, Curtea reține că este cu atât mai puțin îndrituită să efectueze un astfel de control, fiind depășit stadiul procedurii constituționale în care ar fi putut fi formulate critici de neconstituționalitate cu privire la respectivele prevederi legale. Criticile privesc alte aspecte decât cele asupra cărora Curtea s-a pronunțat în sensul constatării neconstituționalității și pe care Parlamentul le-a modificat corespunzător deciziei instanței constituționale, aspecte a căror constituționalitate ar fi putut fi contestată prin intermediul unei obiecții de neconstituționalitate formulate în termenele prevăzute de lege și Constituție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 299 din 3 mai 2018).

35. Pentru argumentele expuse, care vizează atât regularitatea sesizării sale, cât și sfera sa de competență, Curtea urmează a constata că nu a fost legal sesizată și nu este competentă să soluționeze obiecția de neconstituționalitate formulată, drept care o va respinge ca inadmisibilă.

36. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, obiecție formulată de Președintele României.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

* A se vedea opinia separată formulată cu privire la Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate

Având în vedere:

— importanța deosebită a fondurilor structurale în ansamblul economiei naționale, precum și efectele negative asupra potențialului de dezvoltare a economiei naționale generate de un nivel redus al absorbției fondurilor structurale,

— Acordul de parteneriat cu România pentru perioada de programare financiară 2014—2020, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C (2014) 5.515 din 6 august 2014, denumit în continuare *Acordul de parteneriat*, stabilește condiționalitățile orizontale *ex-ante* care trebuie îndeplinite de Guvernul României în legătură cu utilizarea fondurilor structurale aferente perioadei de programare financiară 2014—2020, fonduri structurale în valoare de aproximativ 43 miliarde de euro;

— importanța domeniului achizițiilor publice, reflectată în condiționalitățile *ex-ante* stabilite prin Acordul de parteneriat, precum și faptul că una dintre aceste condiționalități vizează înființarea unei unități de achiziții centralizate prin intermediul căreia autoritățile contractante care acționează la nivel central achiziționează anumite categorii de produse și servicii;

— înființarea unei unități de achiziții centralizate prin intermediul căreia autoritățile contractante care acționează la nivel central achiziționează anumite categorii de produse și servicii este prevăzută ca direcție de acțiune în Strategia națională în domeniul achizițiilor publice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 901/2015 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul achizițiilor publice;

— înființarea unității de achiziții centralizate era prevăzută a fi realizată până la data de 31 decembrie 2016, precum și solicitările Comisiei Europene privind înființarea și operaționalizarea unității de achiziții centralizate, pentru acest aspect fiind necesară adoptarea unor măsuri de ordin legislativ;

— prevederile art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului;

— prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană, Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999, Regulamentului (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument european de vecinătate, Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014 al Comisiei din 18 august 2014 de stabilire a unor dispoziții specifice privind punerea în aplicare a programelor de cooperare transfrontalieră finanțate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument european de vecinătate, precum și prevederile Regulamentului (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II);

— absorbția fondurilor structurale conform Acordului de parteneriat, în valoare de aproximativ 43 de miliarde de euro, reprezintă un interes public prioritar, dată fiind importanța acestora în ansamblul economiei naționale și efectele absorbției fondurilor structurale asupra potențialului de dezvoltare a economiei naționale;

— nerespectarea prevederilor Acordului de parteneriat, prin neîndeplinirea condiționalităților *ex-ante* prevăzute în cuprinsul său, inclusiv în ceea ce privește dezvoltarea și implementarea Strategiei naționale de achiziții publice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 901/2015, poate conduce la afectarea finanțării din fonduri structurale în cadrul programelor europene finanțate din fonduri europene alocate în exercițiul financiar 2014—2020 a unor proiecte de interes public și la corecții financiare, fiind astfel afectată în mod semnificativ îndeplinirea obiectivelor de absorbție a fondurilor structurale, cu impact deosebit asupra dezvoltării economiei naționale;

ținând cont de faptul că, în prezent, contrar prevederilor Acordului de parteneriat, nu este înființată o unitate de achiziții centralizate prin intermediul căreia autoritățile contractante care acționează la nivel central achiziționează anumite categorii de produse și servicii, situație care poate duce la consecințele menționate în paragraful anterior, prezentând astfel caracter de situație extraordinară și care, pentru a evita o atingere gravă și iminentă a interesului public legat de absorbția fondurilor structurale, trebuie soluționată în cel mai scurt timp posibil prin emiterea în condiții de urgență a actului normativ primar necesar pentru înființarea unității de achiziții centralizate,

în considerarea faptului că aspectele sus-menționate vizează interesul general public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se înființează Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate ca unitate de achiziții centralizate în sensul prevederilor art. 3 alin. (1) lit. bbb) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *ONAC*, cu sediul în municipiul București.

(2) *ONAC* este instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, finanțată integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acord-cadru centralizat* — acordul-cadru prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, încheiat de *ONAC* în numele și pentru utilizatori, având ca obiect produse și servicii achiziționate în sistem centralizat;

b) *autoritate contractantă* — entitatea prevăzută la art. 4 din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare;

c) *instituție centrală* — autoritate contractantă înființată și organizată ca autoritate și/sau instituție publică centrală;

d) *procedură de atribuire centralizată* — procedură de atribuire a acordurilor-cadru centralizate, organizate de *ONAC*, precum și administrarea de către *ONAC* a unui sistem dinamic de achiziții având ca obiect produse și servicii achiziționate în sistem centralizat;

e) *produs și/sau serviciu achiziționate în sistem centralizat* — produsele și/sau serviciile stabilite prin norme metodologice, care fac obiectul acordurilor-cadru încheiate de *ONAC* în numele și pentru utilizatori sau al unui sistem dinamic de achiziții administrat de *ONAC* în numele și pentru utilizatori;

f) *utilizator* — utilizator principal sau secundar;

g) *utilizator principal* — autoritatea contractantă care este instituție centrală, organism de drept public care funcționează în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea instituției centrale ori în asociere de instituții care cuprinde cel puțin o instituție centrală sau un organism de drept public care funcționează în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea instituțiilor centrale;

h) *utilizator secundar* — orice autoritate contractantă care nu este utilizator principal, inclusiv entitățile care au calitatea de autorități contractante conform legislației unui alt stat membru al Uniunii Europene.

(2) Definițiile prevăzute la alin. (1) se completează cu definițiile din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Rolul, obiectivele și atribuțiile ONAC

Art. 3. — (1) *ONAC* este desemnată ca unitate de achiziții centralizate care furnizează următoarele activități în numele și pentru utilizatori:

a) încheierea de acorduri-cadru;

b) administrarea de sisteme dinamice de achiziții.

(2) Acordurile-cadru și sistemele dinamice de achiziții prevăzute la alin. (1) au ca obiect exclusiv produsele și serviciile achiziționate în sistem centralizat.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, *ONAC* acționează în numele și pentru utilizatori, exercită drepturile și îndeplinește obligațiile care revin acestora și asigură, în calitate de parte, reprezentarea în justiție a drepturilor și intereselor utilizatorilor.

(4) *ONAC* desfășoară și activități de achiziție auxiliare exclusiv în legătură cu activitățile realizate de utilizatori având ca obiect produsele și serviciile achiziționate în sistem centralizat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(5) Utilizatorii încheie contracte subsecvente în baza acordurilor-cadru semnate de *ONAC* în nume propriu și pentru aceștia sau contracte de achiziții în cadrul sistemelor dinamice de achiziții gestionate de *ONAC*, în condițiile legii.

(6) La solicitarea utilizatorilor, *ONAC* poate semna acorduri-cadru de lucrări.

Art. 4. — *ONAC* are drept scop îndeplinirea următoarelor obiective principale:

a) optimizarea condițiilor și procesului de achiziții pe bază de criterii economice și de calitate și în condițiile asigurării securității juridice, prin agregarea necesităților utilizatorilor;

b) creșterea transparenței și achizițiile publice;

c) îmbunătățirea și profesionalizarea sistemului de achiziții publice;

d) asigurarea disponibilității produselor și serviciilor achiziționate în sistem centralizat pentru utilizatori.

Art. 5. — (1) *ONAC* are următoarele atribuții principale:

a) colectarea necesităților utilizatorilor în legătură cu produsele și serviciile achiziționate în sistem centralizat;

b) stabilirea programului anual al achizițiilor publice pentru produsele și serviciile achiziționate în sistem centralizat;

c) organizarea procedurilor de atribuire centralizate și încheierea acordurilor-cadru centralizate;

d) punerea la dispoziția utilizatorilor a acordurilor-cadru centralizate;

e) monitorizarea acordurilor-cadru centralizate, precum și exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor utilizatorilor rezultate din acestea în situațiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență;

f) participarea în calitate de parte în cadrul procedurilor administrativ-jurisdicționale sau în fața instanțelor de judecată în legătură cu actele sale emise în exercitarea atribuțiilor sale;

g) furnizarea de activități de achiziție auxiliare.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, *ONAC* urmărește în mod permanent realizarea obiectivelor prevăzute la art. 4, având un rol activ în relația cu utilizatorii, conform normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

CAPITOLUL III

Raporturile dintre utilizatori și ONAC

SECȚIUNEA 1

Obligațiile utilizatorilor și ale ONAC

Art. 6. — (1) Utilizatorii principali au obligația de a achiziționa produsele și serviciile în sistem centralizat de către ONAC prin una dintre următoarele modalități:

a) prin utilizarea acordurilor-cadru centralizate încheiate de ONAC potrivit dispozițiilor Legii nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare;

b) prin utilizarea sistemelor dinamice de achiziții administrate de către ONAC în numele și pentru utilizatori, potrivit dispozițiilor Legii nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), utilizatorii principali au dreptul de a achiziționa produsele și serviciile prevăzute la respectivul alineat fără utilizarea sistemului centralizat doar în cazul în care, la momentul inițierii achiziției, niciunul dintre instrumentele prevăzute la alineatul anterior nu poate fi utilizat, iar această situație a fost confirmată în scris de către ONAC în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitarea utilizatorului.

(3) În situațiile în care, în urma aplicării dispozițiilor alin. (2), utilizatorii principali încheie în nume propriu acorduri-cadru/contracte de achiziție publică având ca obiect produse și servicii achiziționate în sistem centralizat, aceștia execută contractele de achiziție publică sau acordurile-cadru respective până la încetarea obligațiilor care decurg din acestea.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), utilizatorii principali nu au obligația de a realiza achizițiile de produse și servicii achiziționate în sistem centralizat într-una dintre modalitățile prevăzute la alin. (1) în cazul în care realizează aceste achiziții:

a) într-o altă modalitate exceptată de la aplicarea dispozițiilor Legii nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, sau prin aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, aprobată cu completări prin Legea nr. 184/2013, cu modificările ulterioare;

b) prin intermediul unei alte unități de achiziții centralizate dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, potrivit prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Utilizatorii secundari au dreptul de a achiziționa produsele și serviciile achiziționate în sistem centralizat de către ONAC.

Art. 7. — (1) Utilizatorii principali au obligația de a contribui la realizarea activităților desfășurate de ONAC prin îndeplinirea obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor sale, ONAC are dreptul de a solicita date și informații utilizatorilor, iar utilizatorii principali au obligația să pună la dispoziția ONAC datele și informațiile solicitate în termen de 20 de zile de la primirea solicitării.

Art. 8. — (1) În vederea desfășurării activităților sale în legătură cu organizarea procedurilor de atribuire centralizate, ONAC solicită utilizatorilor transmiterea necesităților de produse și servicii achiziționate în sistem centralizat, precum și orice alte date și informații necesare în legătură cu acestea, iar utilizatorii

principali au obligația, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (2), de a transmite ONAC datele și informațiile solicitate, în termen de 30 de zile de la primirea solicitării.

(2) Responsabilitatea cu privire la necesități, precum și cu privire la datele transmise potrivit alin. (1) revine utilizatorilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Registrul utilizatorilor

Art. 9. — (1) În vederea realizării unei evidențe unitare a utilizatorilor, ONAC înființează și menține un registru complet al utilizatorilor, denumit în continuare *Registrul*, organizat sub forma unei baze de date electronice disponibile pe pagina de internet a ONAC.

(2) Registrul va conține datele de identificare ale tuturor utilizatorilor, inclusiv datele de contact ale persoanelor desemnate de fiecare utilizator ca responsabilă pentru comunicarea cu ONAC, care sunt deținute/prelucrate cu protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viață intimă, familială și privată.

(3) Fiecare utilizator principal are obligația, până la data de 1 noiembrie 2018, să solicite ONAC înregistrarea în Registru.

(4) Utilizatorii secundari au dreptul ca, în orice moment, să solicite ONAC înregistrarea în Registru.

(5) Utilizatorii au obligația de a solicita ONAC înregistrarea în Registru a modificărilor survenite în legătură cu datele de identificare ale acestora, în termen de 10 zile de la apariția modificării.

(6) ONAC furnizează activitățile de achiziții centralizate și activitățile de achiziții auxiliare exclusiv în beneficiul utilizatorilor înregistrați în Registru. Neînregistrarea în Registru nu exonerează utilizatorii principali de obligația prevăzută la art. 6 alin. (1) și nu dă dreptul acestora să aplice dispozițiile art. 6 alin. (2).

(7) Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate de către ONAC, în aplicarea prevederilor alin. (1)–(6), se realizează conform legislației naționale în vigoare.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții referitoare la remediile și căile de atac în legătură cu procedurile de atribuire centralizate, acordurile-cadru centralizate și contractele de achiziție publică centralizate

Art. 10. — (1) Contestațiile împotriva actelor emise de ONAC în cadrul sau în legătură cu procedurile de atribuire centralizate, inclusiv cererile de suspendare a procedurilor de atribuire centralizate, se introduc în contradictoriu cu ONAC în calitate de emitent al actelor autorității contractante. ONAC are calitatea de parte în procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurilor de atribuire centralizate pentru încheierea acordurilor-cadru.

(2) ONAC reprezintă utilizatorii, iar utilizatorii își exercită drepturile și obligațiile procesuale prin intermediul ONAC în cadrul următoarelor procese și cereri:

a) procesele și cererile privind anularea sau constatarea nulității absolute a acordurilor-cadru centralizate, inclusiv a contractelor subsecvente încheiate de ONAC în temeiul acordurilor-cadru centralizate în nume propriu;

b) procesele și cererile privind executarea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a acordurilor-cadru centralizate.

(3) Hotărârile judecătorești pronunțate în legătură cu procesele și cererile prevăzute la alin. (2) produc efecte în mod direct față de ONAC. ONAC are dreptul de a pune în executare hotărârile judecătorești și, respectiv, obligația de a executa hotărârile judecătorești, inclusiv în ceea ce privește plata eventualelor sume de bani cu titlu de despăgubiri sau cu orice alt titlu, care se asigură din bugetul ONAC.

(4) Contestațiile împotriva actelor autorității contractante emise de utilizatori în cadrul sau în legătură cu procedurile organizate de utilizatori pentru atribuirea contractelor subsecvente în temeiul acordurilor-cadru centralizate, inclusiv cererile de suspendare a procedurilor organizate de utilizatori, se introduc în contradictoriu cu utilizatorii în calitate de emitenți ai actelor autorității contractante. Utilizatorii au calitatea de parte în procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurilor organizate de utilizatori.

(5) Utilizatorii au calitatea de parte și își exercită drepturile și obligațiile procesuale în mod direct în cadrul următoarelor procese și cereri:

a) procesele și cererile privind executarea contractelor de achiziție publică centralizate în legătură cu drepturile și obligațiile utilizatorilor care rezultă din raporturile individuale constituite între fiecare utilizator și contractant, inclusiv cu privire la livrarea produselor sau prestarea serviciilor, recepția, facturarea și plata acestora și plata și încasarea de despăgubiri;

b) procesele și cererile privind anularea sau constatarea nulității absolute a contractelor subsecvente atribuite de utilizatori în temeiul acordurilor-cadru centralizate;

c) procesele și cererile privind executarea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor subsecvente încheiate în temeiul acordurilor-cadru centralizate.

(6) În cazul proceselor și cererilor prevăzute de prezentul articol, sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, privind chemarea în garanție.

(7) În vederea respectării dispozițiilor alin. (1)—(6) se aplică corespunzător prevederile Legii nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Conducerea, organizarea și funcționarea ONAC

Art. 11. — (1) ONAC este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat.

(2) Președintele ONAC este numit prin decizie a prim-ministrului României, în baza propunerii înaintate de către ministrul finanțelor publice.

(3) În exercitarea prerogativelor ce îi revin, președintele ONAC emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(4) Persoana care ocupă funcția de președinte al ONAC trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să dețină cetățenia română;

b) să cunoască limba română, scris și vorbit;

c) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

d) să aibă o stare de sănătate corespunzătoare, atestată pe bază de examen medical de specialitate;

e) să aibă studii universitare de licență, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă;

f) să nu fi suferit condamnări penale, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

g) să nu se încadreze în dispozițiile art. 2 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare;

h) să aibă experiență specifică de cel puțin 5 ani în domeniul achizițiilor publice;

i) să nu dețină participații, direct sau indirect, la operatori economici care participă sau sunt implicați în proceduri de achiziție publică și/sau contracte de achiziție publică/acorduri-cadru/contracte subsecvente, în calitate de ofertanți, subcontractanți sau terți susținători și să nu facă parte din organele de conducere ale unor astfel de operatori economici;

j) să nu se afle într-o situație de conflict de interese sau incompatibilitate reglementată de dispozițiile altor acte normative.

(5) Prin derogare de la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, în subordinea președintelui se organizează și funcționează cabinetul demnitarului.

(6) Numărul maxim de posturi din cabinetul președintelui ONAC este cel prevăzut la pct. 6 din anexa nr. 1 a Ordonanței Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, pentru conducătorul unui organ de specialitate al administrației publice centrale, cu rang de secretar de stat.

Art. 12. — (1) Personalul ONAC este constituit din funcționari publici și/sau, după caz, din personal contractual.

(2) Salarizarea personalului ONAC se stabilește potrivit prevederilor art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la nivelul de salarizare pentru funcțiile similare din cadrul Agenției Naționale pentru Achiziții Publice.

(3) Organizarea, funcționarea, sediul și structura organizatorică, precum și numărul maxim de posturi al ONAC se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 13. — (1) ONAC are calitatea de autoritate contractantă potrivit dispozițiilor Legii nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, și aplică dispozițiile actelor normative în domeniul achizițiilor publice pentru atribuirea și încheierea contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru având ca obiect produsele, serviciile și lucrările necesare desfășurării activității sale.

(2) ONAC aplică dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență în cazul achizițiilor de produse și servicii achiziționate în sistem centralizat necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a activității proprii, în calitate de utilizator principal.

Art. 14. — Ministerul Finanțelor Publice și ONAC iau toate măsurile administrative și organizatorice necesare, astfel încât ONAC să fie operațională și să beneficieze de toată infrastructura, aplicațiile și sistemele electronice necesare inițierii în condiții optime a procedurilor de atribuire centralizate și exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 15. — (1) Prin excepție de la dispozițiile art. 6 alin. (1), utilizatorii principali au dreptul de a realiza achizițiile de produse și servicii achiziționate în sistem centralizat în una dintre modalitățile prevăzute de respectivele dispoziții în cazul în care au încheiat contracte de achiziție publică sau acorduri-cadru având ca obiect produse și servicii achiziționate în sistem centralizat.

(2) La solicitarea ONAC, utilizatorii comunică ONAC situația contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru care fac obiectul dispozițiilor alin. (1).

(3) Utilizatorii principali execută contractele de achiziție publică sau acordurile-cadru având ca obiect produse și servicii achiziționate în sistem centralizat încheiate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, până la încetarea obligațiilor care decurg din acestea.

Art. 16. — (1) ONAC înființează și organizează, prin ordin al președintelui ONAC, Registrul autorităților contractante care au calitatea de utilizator principal.

(2) Autoritățile contractante care au calitatea de utilizatori principali, existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au obligația de a se înregistra în Registrul.

Art. 17. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul emite norme metodologice de aplicare a acestora prin care se aprobă următoarele:

a) lista produselor și serviciilor achiziționate în sistem centralizat;

b) situațiile, condițiile, precum și produsele și serviciile achiziționate în sistem centralizat în legătură cu care ONAC poate atribui acorduri-cadru de achiziție publică centralizate;

c) drepturile, obligațiile și responsabilitățile ONAC și ale utilizatorilor în cadrul etapelor procesului de achiziție publică prevăzute la art. 8 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește procedurile de atribuire centralizate;

d) alte măsuri necesare pentru operaționalizarea și desfășurarea corespunzătoare a activității ONAC.

Art. 18. — Prin hotărâre a Guvernului, ONAC poate prelua derularea procedurilor de achiziții publice și în alte domenii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului se află în sarcina altor autorități contractante.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice,

Bogdan Pușcaș

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul fondurilor europene,

Rovana Plumb

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian Marius Rîndunică,

secretar de stat

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Victor Negrescu

p. Ministrul afacerilor externe,

Dănuț Sebastian Neculăescu,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Sorina Pinte

București, 31 mai 2018.

Nr. 46.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea componenței grupului de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar și a componenței comisiei de validare a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 6 din Metodologia privind elaborarea și aprobarea curriculumului școlar — planuri-cadru de învățământ și programe școlare, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.593/2014,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă componența grupului de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă componența comisiei de validare a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Grupul de elaborare și comisia de validare au responsabilități și cu privire la revizuirea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar aflate în vigoare.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.114/2015 privind aprobarea componenței grupului de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar și a componenței comisiei de validare a proiectelor de

planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 din 5 octombrie 2015, cu modificările ulterioare, și Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.933/2017*) privind aprobarea componenței grupului de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul liceal și a componenței comisiei de validare a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul liceal.

Art. 5. — Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția minorități, Institutul de Științe ale Educației, Centrul Național de Evaluare și Examinare și Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 14 mai 2018.

Nr. 3.675.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.933/2017 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1

GRUPUL DE ELABORARE a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	Instituția
1.	Ionel-Florian Lixandru	Secretar de stat	Ministerul Educației Naționale
2.	Irina Elisabeta Kovács	Secretar de stat	Ministerul Educației Naționale
3.	Eugen Stoica	Inspector general	Ministerul Educației Naționale
4.	Maria Mina Rusu	Inspector general	Ministerul Educației Naționale
5.	Daniel Grigorescu	Inspector general	Ministerul Educației Naționale
6.	Alexandru Szepesi	Director	Ministerul Educației Naționale
7.	Gabriela Drăgan	Inspector general	Ministerul Educației Naționale
8.	Adrian Bărbulescu	Director	Ministerul Educației Naționale
9.	Oana Moșoiu	Responsabil intervenții sistemice ROSE	Ministerul Educației Naționale, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	Instituția
10.	Ciprian Fartușnic	Cercetător științific dr. I	Institutul de Științe ale Educației
11.	Irina Horga	Cercetător științific dr. I	Institutul de Științe ale Educației
12.	Simona Velea	Cercetător științific dr. I	Institutul de Științe ale Educației
13.	Petre Botnariuc	Cercetător științific dr. I	Institutul de Științe ale Educației
14.	Carmen Răileanu	Inspector de specialitate	Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic
15.	Dana Carmen Stroie	Inspector de specialitate	Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic
16.	Florina Bărbulescu	Consilier superior	Centrul Național de Evaluare și Examinare
17.	Irina Georgescu	Consilier principal	Centrul Național de Evaluare și Examinare

NOTĂ:

Grupul de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar poate propune constituirea unor subgrupuri de lucru în a căror componență să fie incluși, în calitate de colaboratori, diferiți experți/specialiști în domeniul curricular.

ANEXA Nr. 2

COMISIA DE VALIDARE
a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	Instituția
1.	Valentin Popa	Ministru	Ministerul Educației Naționale
2.	Petru Andea	Secretar de stat	Ministerul Educației Naționale
3.	Gigel Paraschiv	Secretar de stat	Ministerul Educației Naționale
4.	Corina Marin	Director general	Ministerul Educației Naționale
5.	Mihaela Tania Irimia	Director general	Ministerul Educației Naționale
6.	Liliana Preoteasa	Director	Ministerul Educației Naționale, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă
7.	Magdalena Balica	Director adjunct	Institutul de Științe ale Educației
8.	Angelica Mihăilescu	Cercetător științific III, șef laborator curriculum	Institutul de Științe ale Educației
9.	Marian Șuță	Director	Centrul Național de Evaluare și Examinare
10.	Felicia Săndulescu	Director adjunct	Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic
11.	Bogdan Simionescu	Academician	Academia Română
12.	Alexandru Surdu	Academician	Academia Română
13.	Anca Popovici	Lector univ. dr.	Universitatea din București
14.	Adrian Opre	Prof. univ. dr.	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
15.	Cătălin Tănase	Prorector	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
16.	Mariana Crașovan	Conferențiar univ.	Universitatea de Vest din Timișoara
17.	Cornelia Popa-Stavri	Vicepreședinte	Federația Sindicatelor Libere din Învățământ
18.	Lidia Antoniu	Prim-vicepreședinte	Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret”

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrelor naționale al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.598/2011*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie S.C. Bilderberg — S.R.L. din municipiul Arad pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Licurici” din municipiul Arad,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 11 din 13.12.2017 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 7 iunie—29 noiembrie 2017,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici”, cu sediul în municipiul Arad, strada Bucegi nr. 1, județul Arad, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal” și program „prelungit”, cod de identificare fiscală 24359401.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2018—2019.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2022—2023.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat

conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Arad, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Societatea Comercială Bilderberg — S.R.L. din municipiul Arad, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program normal și program prelungit „Licurici” din municipiul Arad, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Arad vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 14 mai 2018.
Nr. 3.693.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.598/2011 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru completarea Listei materialelor sanitare de care beneficiază bolnavii incluși în programele naționale de sănătate curative, finanțate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 268/2013**

Văzând Referatul de aprobare nr. D.G. 2.335 din 25 mai 2018 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) și (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, precum și Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — La punctul 2 din Lista materialelor sanitare de care beneficiază bolnavii incluși în programele naționale de sănătate curative, finanțate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 268/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 5 iunie 2013, cu modificările și completările

ulterioare, după subpunctul 3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 4, cu următorul cuprins:

„4 procesoare de sunet (partea externă).”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Liliana Maria Mihai

București, 29 mai 2018.
Nr. 961.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

